

Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Bunevestiri

Poporul Meu, Domnul este cu tine, și tu ești binecuvântat între fiii oamenilor și ești poporul fiilor lui Dumnezeu mai înainte de sfârșitul veacurilor omului, și Domnul te-a sfințit ca să lucreze cu tine Scripturile venirii Lui și cele ale învierii morților, căci moartea va fi înghițită de biruința zilei venirii Mele cea cu mare slavă, în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. Amin, amin, amin.

O, poporul Meu, petrec praznic de Bunăvestire în mijlocul tău, și te vestesc că ești binecuvântatul Meu, și sunt cu mama Mea, Fecioara cea binecuvântată între femei, precum îngerul Gavriil i-a vestit ei că va primi în pântece pe Fiul Tatălui Savaot, Care va împărăți peste fiii lui Dumnezeu în veci, iar împărăția Lui nu va avea sfârșit, și i-a vestit că Sfântul Care Se va naște din ea, Fiul lui Dumnezeu Se va chema, Fiul Celui Preaînalt.

O, ce frumoasă ți-a fost, mama Mea, grija cea pentru sfințenia ta înaintea Mea, căci tu M-ai așteptat să vin pe pământ, și, ca fecioara înțeleaptă care așteaptă pe mirele ei cel iubit, așa iubeai venirea Mea, și cu mare sfințenie o așteptai. Aveai de învățator ceresc pe Zaharia, rudenia ta, care îți deslușea tainele cele din prooroci pentru venirea Mea întrupat pe pământ, și el te-a luat în grija lui, că erai orfană, și așa cum cineva își duce fecioara în casa Domnului făgăduindu-I-o, așa te-a dat el lui Dumnezeu, ca să primești în sânul tău apoi zămislirea Mea cea de la Duhul Sfânt al Treimii lui Dumnezeu. O, mare este taina ta și taina omului cel nou, purtat în sânul tău cel fecioresc și apoi născut, mai presus de firea nașterii omenești, din trupul tău cel sfânt, cel neamestecat cu păcat! O, ce frumoase ți-au fost, mama Mea, firea și mintea și înțelepciunea când îngerul Gavriil, trimis în orașul Nazaret în casa lui Iosif, ocrotitorul tău, ți-a vestit binecuvântarea și darul, închinându-ți-se, iar tu, plină de teamă sfântă ți-ai zis: *«Ce fel de închinăciune poate fi aceasta?»*. Îngerul ți-a vestit binecuvântare, o, mamă scumpă a Mea, și ți-a spus să nu te temi, căci Duhul Sfânt și puterea Celui Preaînalt te va acoperi, și nu altceva va fi, și apoi tu cu iubire te-ai aplecat celui ce te-a binecuvântat, și ai răspuns: *«Iată roaba Domnului. Fie mie după cuvântul tău!»*.

Ai fost înțeleaptă, mama Mea. Ai înțeles că nimeni nu poate binecuvânta din lumină decât Dumnezeu și slujitorii Lui, iar cei potrivnici Lui nu-l lucrează Lui decât la porunca Lui, așa cum Valaam, când a pornit să-l blesteme pe poporul lui Israel, a primit poruncă de la Dumnezeu să meargă să-l binecuvinteze și să se uite să vadă ce popor era acela, căci era cel binecuvântat.

O, mare este taina ta, mama Mea! Nimeni între oameni nu tresare la gândul că Dumnezeu, din bărbat a scos pe femeie, iar din femeie a scos pe Dumnezeu, pe Omul Cel nou, cu duh dătător de viață, căci Eu sunt Cel ce M-am lăsat răstignit murind pe cruce, și sunt Cel ce am înviat luându-Mi înapoi viața și trupul ei cel înviat dintre morți, și sunt Cel ce înviez morții, o, mama Mea, și cine între cei născuți din femeie poate fi plinirea a toate câte proorocii au scris pentru veacurile care au fost să fie și pentru cel ce va rămâne, și care se va numi vecia cea de după cele șapte veacuri pământești, mama Mea? Duhul proorociei care a curs prin gura lui David, împăratul lui Israel, a spus despre Mine atunci, și așa a spus: *«În capul cărții este scris de Mine, ca să vin să fac voia Ta, Dumnezeul Meu»*.

O, frumoasă ți-a fost ție, mama Mea, soarta ta cea de la Tatăl, căci tu ai fost cea prin care Eu M-am făcut Om, ca să vin să fac voia lui Dumnezeu pentru răscumpărarea din moarte a omului, mamă. Iată ce taină cerească a fost venirea ta pe pământ între oameni, și din ea venirea Mea apoi, mama Mea, Fecioara Mea! O, cum să nu grăim Noi unul cu altul înaintea poporului Meu de azi în ziua Noastră, mama Mea, ziua când Eu M-am unit cu tine și am fost amândoi un singur trup,

așa cum era la început omul când încă nu căzuse în neascultarea de Dumnezeu, și din care am scos pe femeie apoi, ca să fi făcut și din ea mamă a fiilor lui Dumnezeu precum Domnul ar fi împlinit dacă omul nu s-ar fi ridicat deasupra lui Dumnezeu, și apoi îngerii, slujindu-i, au căzut cu tot cu om de la fața Domnului, mamă.

O, poporul Meu, Eu și cu dulce mama Mea Fecioara prăznuim cuvânt sfânt înaintea ta și grăim în cer și pe pământ și Ne aud sfinții și îngerii și Ne privesc cu fior ceresc, și Ne auzi tu, și te așteptăm să te umpli de înfiorare la vestea tainei în care omul nu voiește să se așeze și să vină spre înțelepciune și să vină spre izvorul cel plin de mângâiere, care curge din tronul lui Dumnezeu Cuvântul în mijlocul tău; Domnul, Care risipește sfaturile neamurilor, Care leapădă gândurile popoarelor, Care sfărâmă sfaturile căpeteniilor, iar sfatul Domnului rămâne în veac, și gândurile Lui, din neam în neam.

O, de opt ani îl tot chem și îl tot aștept pe om să vină la izvorul vieții și să se facă fiul Meu prin supunere și prin sfințenie apoi. Am stat opt ani cu tine în fața omului venit la izvor, poporul Meu, și M-am vestit Dumnezeu venit a doua oară în chip tainic cuvânt pe pământ, și l-am chemat pe om și M-am arătat cu tine ca să vadă omul pe poporul cel binecuvântat al Meu. Iar acum zidesc zidire cerească în mijlocul tău și ridic apoi între pământ și cer cartea judecării fapturii, cuvântul Meu cel de cincizeci de ani în mijlocul poporului român, cuvântul care cheamă omul de la moarte la viață, de la vremelnicie la veșnicie, de la păcat la sfințenie, și pe morți la înviere, poporul Meu. Și după ce voi ridica această carte între pământ și cer, voi mai răbda încă un pic de vreme de har, și apoi voi face toate neamurile pământului să se aplece venirii Mele, să vadă scaunul domniei Mele în mijlocul neamului român, în mijlocul tău, poporul Meu, căci cei înțelepți ai lumii n-au avut minte, și se împlinește sub ochii tuturor Scriptura care spune de cei mai mici, de copiii care s-au făcut părtași Trupului și Sângelui Meu, căci am surpat prin moartea și prin învierea Mea și prin iarăși venirea Mea acum, pe diavolul, stăpânul morții, căci frica morții îl ține pe om rob toată viața lui, și omul tot stăpânului morții îi slujește. Și iată, Eu nu de îngerii care au căzut am grijă, ci de seminția lui Avraam, căci dator sunt să Mă asemăn tuturor, ca să fiu milostiv și credincios Arhieru în cele către Dumnezeu pentru ispășirea păcatelor omului, și să-l pot ajuta pe cel ispitit de diavol, fiind Eu Însumi ispitit de el și biruitor făcându-Mă peste el.

O, poporul Meu, te-am povățuit să trăiești pe pământ ca în sânul lui Avraam, ca în sânul lui Dumnezeu și nu ca pe pământ, poporul Meu. Am făcut din Avraam sân al sfinților, odihnă a sfinților, poporul Meu. Avraam, cel atât de credincios, cel atât de mlădios pentru credința în Dumnezeu, L-a luat în sânul lui pe Dumnezeu Fiul, din mâna lui Melchisedec, preotul lui Dumnezeu, cel care a ieșit înaintea lui Avraam cu pâine și cu vin la porunca lui Dumnezeu. M-a primit pe Mine sub chipul pâinii și al vinului, M-a primit Avraam până să Mă fac Om născut din om, M-a primit cu mult înainte de jertfa Mea de pe cruce prin care am împlinit taina Mielului Cel junghiat pentru păcatele fapturii omenești.

N-a mai fost și nu mai este credință ca a lui Avraam, care s-a unit cu Trupul și Sângele Meu prin mâna preotului lui Dumnezeu și în al cărui sân am făcut împărăția și casa și templul Mielului. Pildă am așezat pe pământ prin credința lui, când Tatăl i-a cerut lui să-l jertfească pe fiul său, Isaac, pe care i l-a dat înapoi viu, după ce a încercat credința lui ca să facă din Avraam apoi părintele credinței și sân al celor sfinți, al celor ce s-au făcut părtași Sângelui și Trupului Meu. Și iată, Eu, ca un Arhieru ce sunt prin jertfa pe cruce și prin înviere, nu de îngerii căzuți Mă îngrijesc, ci de seminția lui Avraam de cea din sânul lui Avraam, poporul Meu, căci Avraam prin credința lui mântuiește pe cei adormiți întru nădejdea învierii, și pe cei de până la el adormiți, și pe cei de după el credincioși lui Dumnezeu și sfinți și înviați și care se numesc seminția lui Avraam cel credincios, care l-a dat lui Dumnezeu pe fiul său și iarăși l-a primit înapoi.

Eu, poporul Meu, în om Îmi am odihna, în sânul lui Avraam Îmi am locul Meu și locul celor credincioși și sfinți, care așteaptă în sânul lui Avraam biruința Mea cea de la sfârșit de timp pentru toți sfinții Celui Preaînalt, căci Tatăl Meu a făcut în Avraam odihna Mea, iar Eu am fost de Tatăl făgăduit lui când Tatăl i-a spus: «Ție și urmașului tău voi da făgăduințele Mele», căci Avraam Mie Mi-a născut fii prin credința lui în Mine, Cel ce eram în sânul lui, prin Melchisedec, care M-a dat lui Avraam din care au ieșit Isaac și Iacov apoi, binecuvântați de Mine pentru ca să Mă numesc Eu Dumnezeu lor, al lui Avraam, Isaac și Iacov. Amin.

O, cine a mai fost și cine mai este pe pământ credincios ca Avraam, care M-a cunoscut pe pământ ca și în cer? O, cum de poate sta ca pe pământ cel ce aude de la Mine taina aceasta a odihnei sfinților care așteaptă în sânul lui Avraam pe Fiul lui Dumnezeu, Care iarăși vine și Se face cuvânt pe pământ, Păstor tainic, Care păstorește neamurile cu toiag de fier, fie că acestea cunosc sau nu cunosc taina Păstorului Cel tainic, Care Se odihnește cu sfinții Săi în sânul lui Avraam?

O, scumpă mama Mea, cuvântul Meu e sărbătoare, mamă, dar pe pământ Eu nu mai am sărbătoare decât în mijlocul poporului cuvântului Meu, popor care se sfințește cu duhul, cu sufletul și cu trupul ca să am în el împărăția Mea între oameni, templu al odihnei Mele în om, mamă. Am grăit cuvânt dulce cu tine, cuvânt cu iubire în el în mijlocul poporului Meu. O, dă-i și tu sărbătoare de cuvânt, căci tu ești dulce, mama Mea, dulce ca Fiul Tău Cel Unul născut, mamă. Amin, amin, amin.

– *O, dulce Îți este glasul și limba cuvântului Tău, Fiul meu Cel dulce! Dulce și duios și dureros Ți-a fost glasul rugăciunii Tale de pe cruce când L-ai rugat pe Tatăl să-i ierte pe cei ce Te-au răstignit, căci ei nu știu ce fac! O, Fiule, dacă ar fi știut, ar fi avut păcat, dar cei ce trăiesc în păcat nu pot să cunoască răul când îl fac, și numai apoi îl cunosc. Dulce Ți-a fost glasul și limba când ai spus că cel care păcătuiește împotriva Fiului Omului, îi va fi iertat acest păcat, căci Tu ești Cel ce ai putere să ierți păcatele, ca un îndurător. Mă doare însă de tot omul de pe pământ, care a fost și care este, când își face temple pentru Tine, căci el așa zice că face, și uită că templul cel din Ierusalim spre care mergeau neamurile pământului ca să vină la Dumnezeu, s-a dărâmat, precum au spus proorocii, și n-a mai rămas din el piatră pe piatră, și a fost arat pământul care a purtat pe el templul în care și Tu și eu am intrat. Și iată, odihna Ta este în sânul lui Avraam și tot în el este și odihna sfinților Tăi, iar zidurile de piatră sunt împotriva Ta când în ele Tu Te lași vândut celor ce cumpără pe Dumnezeu de la cei ce Te vând pe bani, Fiule răbdător.*

Când preotul cel fără de viață sfântă dă să Te jertfească pe altarul lui, el se aseamănă cu cei care Te-au răstignit fără de milă și pentru care ca un îndurător Te-ai rugat Tatălui pentru iertarea neștiinței lor, pentru rătăcirea lor, Fiule răbdător. Ai proorocit tuturor despre vremea adevăraților închinători care nu vor avea nevoie de temple mărețe, ci de duh și de adevăr, prin care să se închine Ție cu viața lor cea sfântă, copil junghiat de cei ce nu înțeleg ce este Dumnezeu în cer și pe pământ, de cei ce nu cercetează duhurile, așa cum le-am cercetat eu când îngerul Gavriil mi-a vestit că voi zămisli în sânul meu pe Sfântul Celui Preaînalt, Care va împărăți în veci, împărăție care nu va avea sfârșit. Când eu m-am închinat Domnului prin înger, n-am fost în loc anume, ci am fost în Duhul Adevărului și așa m-am închinat voii Tatălui ceresc și voii Tale, copil purtat în sânul meu și apoi la sânul meu ca să crești din el.

Eu Te doresc în om cu toată bucuria mea cea de la Tine, cu toată mângâierea Ta cea pentru sfinți, cu toată puterea Ta care biruiește moartea, Fiule al tainei învierii morților și Doamne al sfinților. Te doresc Mire iubit de fecioare sfinte, Te doresc Stăpân și Domn și Învățător peste ucenici iubitori de Duh Sfânt, căci Tu, Doamne îndurător și tainic prin înțelepciunea cea din sfinți, ai scos din bărbat pe femeie, iar din femeie ai scos pe Dumnezeu, și mare este taina nașterii, mare este această tainică și dulce credință care face viață dulce în om și iubire ca iubirea mea în cei ce știu să Te nască și să Te crească în ei, și apoi să Te arate oamenilor prin

însuși trupul lor, al celor cu care Tu Te faci un singur trup prin unirea Ta cu ei, copil ceresc și tainic, și Dumnezeu minunat în sfinți! O, mângâie-Te cu cei ce Te mângâie pe pământ, că ești fără de mângâiere până ce vei împlini tot numărul seminției lui Avraam cel credincios, în care Tu ai pregătit sân pentru odihna sfinților, Doamne al răbdării sfinților.

Îi sortesc poporului Tău mult să Te iubească, mult să Te arate, așa cum în cei ce ne poartă cuvânt peste pământ Tu găsești multă iubire și multă mângâiere suspinului Tău după om. Vino, Doamne, și îplinește-Ți proorociile pentru timpurile fericirii Tale pe pământ, iar cei ce Te iubesc fierbinte, să guste din taina Ta cea nepricepută decât de sfinți, Doamne Care plângi îndurerat acum, mai mult ca atunci când Te durea pe drumul răstignirii și apoi răstignirea. Te mângâi cu mila mea prin cei ce Te iubesc pe pământul Tău cel sfânt pe unde Tu Îți paști mieii și mieluțele, căci Ți-ai făcut salbă de mărgele în jurul grădiniței începutului Tău, și prin grădini Îți paști Tu mieii, precum este scris. Amin, amin, amin.

– O, frumoasă îți este, mama Mea, iubirea ta cea tainică și cuminte între iubiri, căci iubirea cea pentru Dumnezeu din om, nu se bucură, ci plânge, mamă, și așa este iubirea, și așa este frumusețea ei cea mai de sus. Amin.

Poporul Meu, am taine să-ți deslușesc, dar înnoiește-te cu duhul ca să le poți trăi spre har de sfințenie în tine, ca să fîm amândoi un singur trup și nedespărțiți să fîm prin taina iubirii care arde de dor în sânul celui ce Mă poartă cu ea și Mă mângâie în ea. Amin, amin, amin.

25-03/07-04-2005